

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, declarat de avocatul Aliona Tufan în numele inculpatei

***Crivoi Natalia Arcadie**, născută la 26 martie 1983 în s. Brăicău, r-nul Dondușeni, locuitoare a mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 59/1, ap.113, anterior condamnată:*

1) prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 21.04.2011, în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului sau alte activități din domeniul dat pe un termen de 3 ani;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>20 decembrie 2013 – 13 mai 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>10 iunie – 11 septembrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>27 noiembrie 2014 – 04 februarie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 mai 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în privința inculpatei Crivoi Natalia, învinuită în baza art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ea fiind liberată de răspundere penală în temeiul art. 55 Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională, aplicîndu-i-se amendă în mărime de 150 unități convenționale, adică 3000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că pe parcursul anului 2013, data, ora și locul exact nefiind stabilit de organul de urmărire penală, Crivoi Natalia, urmărind scopul confecționării, deținerii și vânzării documentelor oficiale, de importanță deosebită, false, acționând de comun acord cu alte persoane necunoscute de organul de urmărire penală, au confecționat mai multe acte pe care la 05.09.2013 le-a deținut la domiciliu său, din mun. Chișinău, str. Calea Leșilor 59/1, ap.113, și anume: 1) certificat de naștere seria NA-V, nr. 0307477, din 07.11.2002; 2) certificat de naștere seria NA-VI, nr. 1257826 din 25.02.2011; 3) certificat de naștere seria NA-VI, nr. 1185352 din 25.02.2011; 4) extras de pe actul de căsătorie cu seria EC-I nr. 0428526 din 25.02.2011; 5) extras de pe actul de căsătorie seria EC-I, nr. 0428112, din 10.03.2011, care conform raportului de expertiză nr. 109 din 10.09.2013 nu au fost confecționate la întreprindere poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente; 6) certificat de căsătorie seria CS-V, nr. 1036238, din 29.04.2013; 7) certificat de naștere seria NA-VI, nr. 1299520, din 29.04.2013; 8) certificat de naștere seria NA-VI, nr. 1291068, din 29.04.2013; 9) certificat de căsătorie seria CS-V, nr. 1101308, din 29.04.2013; 10) certificat de căsătorie, seria CS-V, nr. 1035821, din 29.04.2013; 11) certificat de naștere, seria NA-VI, nr. 1227101, din 29.04.2013; 12) extras de pe actul de naștere, seria EN-I, nr. 079147, fără data eliberării, care conform raportului de expertiză cu nr. 107 din 10.09.2013 nu au fost confecționate la întreprindere poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente; 13) certificat de naștere seria NA-VI, nr. 1227973, din 28.09.2011 eliberat pe numele Tverdohleb Tamara, a.n. 1963; 14) extras de pe actul de căsătorie seria EC-I, nr. 0267554, fără data eliberării, care conform răspunsului parvenit din partea „Serviciul Stare Civilă” R. Moldova din 26.09.2013 sunt de fapt eliberate altor persoane la altă dată, acte pe care urma să le vândă la diferite persoane contra unor sume de bani nestabile.

Inculpata a recunoscut vina, solicitând judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără administrarea de noi probe.

Instanța a statuat că vina inculpatei este demonstrată integral prin probele administrate și a încadrat acțiunile ei în baza art. 42 alin.(5), 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca complicitate la confecționarea, deținerea și vânzarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligațiuni, săvârșită referitor la documente de importanță deosebită, de mai multe persoane.

Totodată, instanța a concluzionat că inculpata a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere doi copii minori, antecedentul penal este stins, a comis o infracțiune mai puțin gravă, fiind aplicabile față de ea prevederile art. 55 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal și liberare de răspundere penală, cu atragerea la răspundere administrativă și aplicarea sancțiunii administrative sub formă de amendă.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), c), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Conform art. 84 alin. (2), 85 Cod penal, a-i adăuga pedeapsa complementară neexecutată, din sentința anterioară, sub formă de privarea de dreptul de a ocupa

funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului, care expiră la 29.09.2014.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație că inculpatei, fiind anterior condamnată, i-a fost aplicată pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului pe un termen de 3 ani, care la momentul pronunțării sentinței nu a fost executată pe deplin.

Instanța a ignorat caracterul analogic al infracțiunii incriminate cu infracțiunea pentru care anterior inculpata a fost condamnată anterior, deci în ambele cazuri, ea a avut intenția deținerii, confecționării și obținerea de foloase din acte false, fiind prezentă predispunerea ei de a comite astfel de infracțiuni în continuare.

Totodată, instanța nu a luat în considerație circumstanțele agravante stabilite în acțiunile inculpatei, prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) și c) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță la caz și săvârșirea infracțiunii prin participație.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, apelul a fost admis, casată parțial sentința, cauza rejudecată și pronunțată o nouă hotărâre.

Crivoi Natalia a fost condamnată în baza art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani închisoare

Potrivit art. 85 Cod penal, i-a fost adăugată în întregime partea neexecutată a pedepsei privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita o anumită activitate în domeniul turismului sau alte activități din domeniul dat pe un termen de 3 ani, conform sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 aprilie 2011.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, aplicînd inculpatei prevederile art. 55 Cod penal, instanța de fond nu a ținut cont că prejudiciul cauzat prin infracțiune nu a fost recuperat, ori o astfel de condiție este expres prevăzută la liberarea de răspundere penală a persoanei, care a săvârșit infracțiunea, ea anterior a fost condamnată pentru fapte identice, a comis crimă în timpul executării sentinței precedente, circumstanțe ce exclud liberarea de pedeapsa penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpata a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina, este caracterizată pozitiv, s-a căit în cele comise, are la întreținere doi copii minori, că executată pedeapsa complementară stabilită prin sentința din 21.04.2011.

Instanța a statuat că față de inculpată nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, ori ea nu lucrează, are doi copii la întreținere, deci va fi în imposibilitatea de a plăti amendă. Nu poate fi aplicată nici pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității, din considerente că ea nu a exprimat voința să execute o astfel de pedeapsă.

Dar, ținînd cont de personalitatea inculpatei, de gradul pericolului social al faptei comise, ori confecționarea și vânzarea documentelor oficiale false erau pentru ea o îndeletnicire în scop de profit, pedeapsa închisorii este una echitabilă, cu neizolare de societate, acordându-i-se posibilitatea de corijare cu suspendare

condiționată a pedepsei, respectiv cu aplicarea pedepsei complementare privind privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita o anumită activitate în domeniul turismului sau alte activități din domeniul dat.

5. Avocatul Aliona Tufan a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanței de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, *instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor apărătorului și a inculpatei*, nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal, circumstanță care constituie temei de casare a deciziei pronunțate, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală.

Faptei i s-a dat și o încadrare juridică greșită, decizia instanței de apel este absolut ilegală și neîntemeiată, bazată pe apreciere eronată a tuturor probelor anexate la dosar, cauza fiind examinată unilateral, contrar principiului contradictorialității.

Instanța de apel era obligată să precizeze circumstanțele ce au servit ca motiv de a concluziona că inculpatei urmează a-i fi aplicată pedeapsa cu închisoarea, or, instanța de apel a omis faptul că cauza penală în prima instanță a fost examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

Prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatei.

Instanța de apel avea obligația de a face referire la probele prin care și-a argumentat poziția sa vis-a-vis de neexecutarea pedepsei complimentare aplicate printr-o altă sentință, nefiind prezentate nici o probă de altfel nici cercetate în instanță, prin care s-ar atesta faptul că ea n-a executat această pedeapsă.

Instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că amenda aplicată prin sentința judecătorei Botanica din 13.05.2014 a fost achitată și la materialele cauzei este anexat originalul bonului de plată. În condiția modificării pedepsei, instanța urma să decidă asupra executării pedepsei aplicate prin sentință și executată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6),12),16) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Recursul nominalizat este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru declararea recursului ordinar - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Însă, în pofida prevederilor enunțate, recurentul nu a specificat care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, și care ar fi încadrarea juridică corectă a faptei săvîrșite, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Rezultă, astfel, că recursul menționat nu întrunește condițiile legale de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul ordinar că inculpata a fost trasă la răspunderea penală neîntemeiat, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea formulată și pedeapsa aplicată inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de stipulările din art. 55 alin. (1), 61, 75, 85, 90 Cod penal și art. 364/1 Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională.

Or, conform informației Biroului de probațiune Rîșcani, mun. Chișinău, din 24.03.14, executarea pedepsei complimentare, stabilite inculpatei prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 21 aprilie 2011, urma să expire la 29 septembrie 2014 (*f.d. 15*).

Prin urmare, inculpata a comis infracțiunea din 2013 în perioada executării pedepsei penale precedente, nestinse, adică nu a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă și, astfel, instanța de fond incorect a aplicat față de ea prevederile art. 55 Cod penal și nerespectînd prescripțiile din art. 85 alin. (1) Cod penal.

Deci, ea a fost întemeiat și motivat supusă răspunderii penale pentru faptele comise, pedeapsa fiindu-i individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate în pct. 5 din decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune apărătorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lîngă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost invocate și în apel.

Sub acest aspect se reține că sentința nu a fost atacată cu apel și de către recurent, deci argumentul că instanța de apel ar fi comis eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (12) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, la fel nu are nici un suport legal (*pct. 3-5 din decizie*).

Circumstanțele expuse relevă că instanța de apel, în raport cu motivele invocate în recursul nominalizat, la rejudecarea cauzei penale nu a comis erori de drept, că decizia instanței de apel conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aliona Tufan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, în privința inculpatei Crivoi Natalia Arcadie, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 februarie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, declarat de avocatul Aliona Tufan în numele inculpatei

Crivoi Natalia Arcadie, născută la 26 martie 1983 în s. Brăicău, r-nul Dondușeni, locuitoare a mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 59/1, ap. 113, anterior condamnată:

1) prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 21.04.2011, în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului sau alte activități din domeniul dat pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aliona Tufan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, în privința inculpatei Crivoi Natalia Arcadie, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 11 februarie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco